

A KÚRIA
mint felülvizsgálati bíróság
í t é l e t e

Az ügy száma: Mfv.X.10.047/2020/5.

A tanács tagjai: . Hajdu Edit a tanács elnöke
. Mészárosné dr. Szabó Zsuzsanna előadó bíró
. Tánczos Rita bíró

A felperes: felperes neve

A felperes képviselője:
. Tordai Ildikó ügyvéd

Az alperes: alperes neve

Az alperes képviselője:
épviselő neve kamarai jogtanácsos

A per tárgya: munkaviszony megszüntetés jogellenességének jogkövetkezményei

A felülvizsgálati kérelmet benyújtó fél: alperes

A másodfokú bíróság neve és a jogerős határozat száma:
Szombathelyi Törvényszék 7.Mf.20.667/2019/5/II.

Az elsőfokú bíróság neve és a határozat száma:

A Kúria a Szombathelyi Törvényszék 7.Mf.20.667/2019/5/II. számú ítéletét hatályon kívül helyezi, a Szombathelyi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság 7.M.58/2019/10-I. számú ítéletét megváltoztatva a keresetet elutasítja.

Kötelezi a felperest, hogy fizessen meg az alperesnek - 15 nap alatt - 447.500 (négy száznegyvenhétezer-ötszáz) forint elsőfokú-, másodfokú és felülvizsgálati eljárási költséget.

Az 1.074.200 (egymillió-hetvennégyezer-kétszáz) forint elsőfokú-, másodfokú és felülvizsgálati együttes eljárási illeték az állam terhéen marad.

Az ítélet ellen felülvizsgálatnak nincs helye.

Indokolás

A felülvizsgálat alapjául szolgáló tényállás

- [1] A felperes 1984. szeptember 1-jétől állt az alperes, illetve jogelődje alkalmazásában. Utolsó munkaköre projektgazda volt.
- [2] **D... A...** beruházási koordinátor, a felperes közvetlen munkahelyi vezetője, 2018. szeptember 13-áig jogosult volt a sz.... projektgazda munkakörben dolgozók - köztük a felperes - szabadság engedélyéről dönteni.
- [3] A felperes tagja a **M... E... E... Sz...** Szervezetének, amely 2018 tavaszán kirándulást hirdetett meg 2018. szeptember 18. és 23. közötti időtartamra **é...-o....i** úticéllal. A kirándulást **D... A...** szervezte, akinél a felperes - házastársával együtt - 2018 júniusában jelentkezett.
- [4] A felperes 2018. június 17-én közlekedési balesetet szenvedett, emiatt 2018. június 18-ától 2018. szeptember 12-éig keresőképtelen állományban volt.
- [5] Ennek időtartama alatt egyeztetett **D... A...**val arról, hogy a felépülésének várható idejére tekintettel 2018. szeptember közepéig táppénzen lesz, az egyesület által szervezett utazáson azonban már részt tud venni, ezért tőle a szabadság engedélyezését kérte. **D... A...** ezt szóban megadta, a felperes pedig 2018. július 4-én az utazás díjából 100.000 forint előleget befizetett.
- [6] A felperest háziorvosa 2018. szeptember 13-ától - szakorvosi javaslatra - munkaképesnek nyilvánította. Mivel a felperes táppénzes időszaka a 30 napot meghaladta, munkába állásakor munkaköri alkalmassági vizsgálaton kellett megjelennie, amelyen „alkalmas” véleményt kapott.
- [7] Az alperes általa kialakított gyakorlat szerint a munkavállalók számára a **M... E... E...** által szervezett kirándulásokon való részvétel biztosítása érdekében szabadságot engedélyeztek.
- [8] Az alperes ... rendszerébe a felperes keresőképtelenségének időtartama alatt otthonról nem tudott belépni, a 30 napot meghaladó távollétére tekintettel pedig a keresőképtelenségének lejártaát követő

első munkanapján, 2018. szeptember 13-án a ... rendszerbe a belépési jogosultságot engedélyeztetnie kellett.

- [9] Ennek megtörténtét követően rögzíteni kívánta a D... A... munkahelyi vezető által korábban engedélyezett szabadságot azzal, hogy annak első napját 2018. szeptember 14-én, míg utolsó napját 2018. szeptember 24-én jelölte meg. D... A... munkahelyi vezető 2018. szeptember 13-án a felperessel a munkahelyen személyesen találkozott, akinek tudomása volt arról, hogy a felperes a következő munkanaptól az egyesületi kirándulásra tekintettel szabadságon lesz.
- [10] 2018. szeptember 14-én, pénteki napon Sz... G... fejlesztési és létesítési csoportvezető közölte D... A...-val szóban, hogy a felperes által 2018. szeptember 14-étől szeptember 24-éig igényelt szabadságot nem engedélyezi. Kérte D... A...-t, hogy ezen döntését tudassa a felperessel, aki miután szeptember 14-én az értesítést megkapta, telefonon kérte Sz... G...-tól a szabadság engedélyezését, aki ezt követően sem adott engedélyt a szabadság kivételére az o...i kirándulás időtartamára. A kérelem elutasítását 2018. szeptember 14-én 14 óra 37 perckor rögzítette a ... elektronikus rendszerben.
- [11] A felperes 2018. szeptember 17-én e-mailben ismételtén kérte Sz... G...-tól a szabadság engedélyezését, egyben bejelentette, hogy a kiránduláson mindenképpen részt fog venni. A válasz e-mailben Sz... G... 2018. szeptember 17-én közölte, hogy szabadságát továbbra sem engedélyezi.
- [12] A felperes ezt követően a kiránduláson részt vett, munkahelyén újból 2018. szeptember 25-én jelent meg.
- [13] Az alperes a felperes munkaviszonyát 2018. október 19-én kelt felmondásával szüntette meg. Ennek indokolása szerint „Ön 2018. június 18-ától 2018. szeptember 13-áig keresőképtelen volt, táppénzellátásban részesült, ezt követően keresőképesnek nyilvánították, és 2018. szeptember 13-án a foglalkozás egészségügyi orvosi vizsgálaton alkalmasnak minősült. Sz... G... fejlesztési és létesítési irányító tájékoztatása alapján Ön 2018. szeptember 13-án szabadságot kért 2018. szeptember 14. - 2018. szeptember 24. közötti időszakra, az erre rendszeresített elektronikus szabadságigénylő rendszeren keresztül, előzetes egyeztetés nélkül. A kért szabadságot az arra jogosult vezetője elutasította, amelyet Ön 2018. szeptember 17-én kelt levélben kifogásolt és nem fogadta el, ugyanakkor még ezen a napon vezetője tájékoztatta e-mailben, hogy nem kívánja módosítani az elutasító döntését. Ugyanakkor Ön tájékoztatta a vezetőjét, hogy előre ismert és befizetett útra kíván elmenni szabadsága alatt. Ön az elutasított szabadságigény ellenére 2018. szeptember 14. - 2018. szeptember 24. között nem jelent meg munkavégzésre a munkahelyén, melyet a munkáltatója az elutasított szabadságigény ismeretében és egyéb igazolás hiányában igazolatlan távollétnek minősített.

A munkáltató a szabadságát azért utasította el, mert a felhalmozódott feladatok mielőbbi befejezését kívánta előtérbe helyezni a munkáltató szombathelyi üzemének érdekeit figyelembe véve. Másfelől a munkáltató részéről joggal volt elvárható, hogy egy előre ismert út esetén a szabadságigényét korábbi időpontban jelezze vezetőjének.

Ön magatartásával a munkaviszonyból származó alapvető rendelkezésre állási, munkavégzési, munkáltatói utasítás teljesítési, valamint együttműködési kötelezettségét szándékosan és súlyosan megszegte, és ezzel a munkáltató gazdasági érdekeit is veszélyeztette. A munkáltató nem tud megbízni a továbbiakban olyan munkavállalóban, aki a munkáltató utasításait nem teljesíti, döntéseit és érdekeit figyelmen kívül hagyja, és a munkáltatóval nem működik együtt, nem jelenik meg munkaidőben munkavégzésre. Fenti magatartásával Ön megszegte az Mt. 52. § (1) bekezdés a), b) és d) pontjait, mivel a munkáltató utasítását semmibe véve a rendelkezésre állási kötelezettségét nem teljesítette. Ezen magatartása egyidejűleg az Mt. 6. § (1), (2) és (4) bekezdései, valamint a 8. § (1) bekezdése szerinti általános magatartási szabályokat is sérti. Ön a munkaviszonyából fakadó

kötelességeit olyan súlyosan megszegte és a munkáltató bizalmát olyan mértékben megingatta, hogy munkaviszonya a munkáltató részéről a továbbiakban nem tartható fenn".

- [14] A munkáltatói jognyilatkozatban rögzítették, hogy mivel a felperes felmondásának indoka a munkaviszonnyal kapcsolatos magatartása, ezért végkielégítésre nem jogosult.

A felperes keresete és az alperes ellenkérelme

- [15] A felperes keresetében a munkáltatói felmondás jogellenességének jogkövetkezményeként 4.475.476 forint végkielégítés megfizetését kérte. Jogalapként a 2012. évi I. törvény (továbbiakban: Mt.) 6. § (1), (2) és (3) bekezdésére, 12. § (1) bekezdésére hivatkozott, valamint az Mt. 122. § (2), 123. § (1), 77. § (5) bekezdés b) pontjára, illetve a 82. § (2), (3) bekezdésére. Felhívta a Kollektív Szerződés pont ..c) és pont ..) pontjában szabályozottakat. Utalt az egyenlő bánásmódról és az esélyegyenlőség előmozdításáról szóló 2003. évi CXXV. törvény (Ebkty.) 21. § b) pontjára és 8. § h) pontjában megjelöltekre.
- [16] Hivatkozása szerint **D... A...** volt a szabadság engedélyezésére jogosult, akinél a kirándulásra is jelentkezett. Nem kapott tájékoztatást arról, hogy utóbb a szabadság engedélyezésére **Sz... G...** vált volna jogosulttá.
- [17] Álláspontja szerint az Mt. 6. § (1) bekezdését megsértve járt el az alperes, amikor a szabadság iránti kérelmét nem teljesítette. Az alperes megalapozatlan döntésének valószínűsíthetően az az indoka, hogy a felperes nem vállalta a betegsége alatti otthoni munkavégzést. Ezért az egészségi állapota miatt hátrányos megkülönböztetésben részesítette az alperes, és így az Mt. 12. §-át, valamint az Ebkty. 8. § b) pontját és 21. § b) pontját is megszegte.
- [18] Az alperes ellenkérelmében a kereset elutasítását és a felperes perköltségben való marasztalását kérte.

Az első- és másodfokú bíróság ítélete

- [19] A Szombathelyi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság 7.M.58/2019/10-I. számú ítéletével kötelezte az alperest, hogy fizessen a felperesnek 4.475.760 forint végkielégítést. Kötelezte továbbá perköltség és illeték fizetésére is.
- [20] Az elsőfokú bíróság ítéletében utalt az Mt. 64. § (1) és (2) bekezdésére, valamint a 65. § (1) bekezdésében foglaltakra.
- [21] A felmondás indokolását pontosította annyiban, hogy a felperes 2018. szeptember 13-án nem volt keresőképtelen, ezen a napon már nem részesült táppénzellátásban.
- [22] A bíróság álláspontja szerint nem felel meg a valóság követelményének azon megállapítás, hogy a felperes 2018. szeptember 13-án kért szabadságot a 2018. szeptember 14. - szeptember 24. közötti időszakra előzetes egyeztetés nélkül az erre rendszeresített elektronikus szabadságigénylő rendszeren keresztül. A bíróság **D... A...** és **Sz... G...** tanúvallomása alapján akként foglalt állást, hogy az alperes a 2018. szeptember 14. - szeptember 24. közötti időszakra a szabadságot 2018. szeptember 13-át megelőzően engedélyezte, és a felperes ennek rögzítését kívánta 2018. szeptember 13-án megvalósítani az erre a célra rendszeresített ... nyilvántartási rendszerben.
- [23] 2018. első felében a felperes vonatkozásában a szabadság engedélyezésére jogosult vezető **D... A...** volt, aki úgy nyilatkozott, hogy ezen jogkörét nem vonták el. Ezzel szemben **Sz... G...** állította, hogy

a szabadság engedélyezésére jogosult személyében változás történt, ennek pontos időpontját azonban nem tudta meghatározni, ... hónap környékére tette.

- [24] A bíróság nem osztotta azon alperesi álláspontot, hogy a szabadság engedélyezése a munkáltatói utasítás szerint jogszerűen csak és kizárólag az elektronikus nyilvántartó rendszerben történhetett. A tanúvallomások alapján a bíróság arra vont le következtetést, hogy e tekintetben az alperesnél kialakult gyakorlat eltért a munkáltatói utasításban foglaltaktól, írásbeliséget pedig sem az Mt., sem az alperesnél hatályos Kollektív Szerződés rendelkezései nem írnak elő ebben a tekintetben.
- [25] Az alperes által sem vitatottan a felperes keresőképtelenségének időtartama alatt otthonában az elektronikus nyilvántartó rendszerben a szabadságot megigényelni nem tudta, továbbá táppénzes időszakának időtartamára tekintettel 30 napot követően a belépési jogosultsága is megszűnt. Ennél fogva a felperes 2018. június 18-ától szeptember 13-áig nem volt abban a helyzetben, hogy az elektronikus nyilvántartási rendszerben a szabadság igényét rögzítse.
- [26] Nem felel meg az az állítás a valóságnak, hogy a felperes 2018. szeptember 14-én elutasított szabadságigénye ellenére nem jelent meg a munkahelyén. **D... A...** szabadságot engedélyezett, a felperes emiatt nem jelentkezett a munkahelyén. Utóbb 2018. szeptember 14-én csak a délutáni órákban közölte **D... A...**, hogy **Sz... G...** a szabadság engedélyezéséről hozott korábbi döntését megváltoztatta.
- [27] **Sz... G...** a felperes jogi képviselője többszöri kérdésére sem tudott olyan feladatot megjelölni, amely a felperes távolléte miatt felhalmozódott volna. E körben jelentősége van annak, hogy a felperes közvetlen munkahelyi vezetője, **D... A...** számolt azzal, hogy a felperes a kirándulás időszakában távol lesz.
- [28] Az elsőfokú bíróság utalt az Mt. 123. § (5) bekezdésében foglaltakra. Amennyiben az alperes által képviselt azon álláspont helyességét ismerné el a bíróság, hogy a munkáltatónál a szabadság engedélyezésére kizárólag a ... rendszerben van lehetőség, és ezért a felperes részére 2018. szeptember 14. és 24. közötti időre szabadságot nem adtak ki, a perben feltárt összes körülményre figyelemmel az okszerűség körében kell állást foglalni. A felperes 2018. szeptember 13-án munkahelyén közel 3 hónapot elérő távollét után jelent meg, munkahelyi vezetőjétől nem kapott új munkafeladatot, szeptember 24-ét követően pedig a már korábban kiosztott feladatokkal összefüggésben fennálló tevékenységét végezte.
- [29] Az elsőfokú bíróság utalt az Mt. 82. § (3) bekezdésére, valamint a 77. § (5) bekezdés b) pontjára, és erre tekintettel az alperest végkielégítés megfizetésére kötelezte.
- [30] Az alperes fellebbezése folytán eljáró Szombathelyi Törvényszék 7.Mf.20.667/2019/5/II. számú ítéletével az elsőfokú bíróság ítéletét helybenhagyta, és az alperest fellebbezési illeték és másodfokú perköltség viselésére kötelezte.
- [31] A másodfokú bíróság ítélete szerint a fellebbezésben már maga az alperes sem vitatta, hogy a kirándulás napjaira, tehát 2018. szeptember 18-tól szeptember 23-áig terjedő időszakra a felperes kapott szabadságot. Erre tekintettel igazolatlan távollétnek a további 3 nap 2018. szeptember 14-e, szeptember 17-e és szeptember 24-e minősülhetett, az alperes álláspontja szerint ugyanis a **D... A...** által adott engedély ezekre a napokra nem terjedt ki.
- [32] A másodfokú bíróság álláspontja szerint azonban ezen megállapítás téves **D... A...** írásbeli nyilatkozatára, illetve tanúvallomására is tekintettel.
- [33] Az alperesi állásponttal szemben nem bizonyított az, hogy a szóban engedélyezett szabadság csak az utazás napjaira vonatkozott, hanem az a következtetés vonható le, hogy az engedély az azt megelőző napokra és az azt követő napra is kiterjedt, tehát a felperes által igénybe vett teljes szabadság tartamára.

- [34] A másodfokú bíróság ítéletében utalt az alperes Kollektív Szerződésének ... pontjában szabályozottakra. **D... A...** 2018. júniusában szóban engedélyezte a szabadságot, amit a felperes csak 2018. szeptember 13-án tudott rögzíteni az elektronikus rendszerben. A szabadság időpontjának megváltoztatására a Kollektív Szerződés rendelkezése szerint csak megállapodással vagy rendkívüli ok miatt van lehetőség. Ilyen okot az alperes nem bizonyított. Jelentősége van annak is, hogy a vitatott szabadságnapok száma nem haladta meg a Kollektív Szerződés szerinti 50 %-ot, amellyel a munkavállaló maga rendelkezhetett.
- [35] Az elsőfokú bíróság nemcsak azt vizsgálta, hogy az alperes által állított utolsó, igazolatlan távollétnek minősülő naphoz képest mennyi idő elteltével élt a felmondás lehetőségével, hanem azt is, hogy a felmondás időpontjáig milyen magatartást tanúsított. A rendelkezésre álló adatok szerint a felperes a kirándulást követően új feladatokat kapott, projekttervezeteken vett részt, semmilyen körülmény nem mutatott arra, hogy a munkáltató elvesztette volna a bizalmát.

Az alperes felülvizsgálati kérelme és a felperes ellenkérelme

- [36] Az alperes felülvizsgálati kérelmében a másodfokú bíróság ítéletének hatályon kívül helyezését, a felperes keresetének elutasítását és perköltségben való marasztalását kérte. Jogszabálysértésként az Mt. 52. § (1) bekezdését, 54. § (3) bekezdését, 64. § (2) bekezdését, 122. § (1) bekezdését, valamint a polgári perrendtartásról szóló 2016. évi CXXX. törvény (Pp.) 279. § (1) bekezdését jelölte meg.
- [37] A szabadságkiadás kérdésében az alperes arra hivatkozott, hogy a munkáltatónál hatályos munkaidő nyilvántartásról szóló utasítás értelmében az internethez elektronikus hozzáféréssel rendelkező munkavállalók az aktuális évi szabadságukról a „mindent egy lapon” (...) intranetes oldalon tájékozódhatnak. A tárgyévi rendes szabadság (alap és pótszabadságok) igénylése, munkahelyi vezetők által történő engedélyezése is ebben a rendszerben „valósul meg”. A tanúk nyilatkozata alapján az elsőfokú bíróság tévesen állapította meg, hogy a fenti munkáltatói szabályozással ellentétben a szabadság engedélyezése szóban történt, és ennek az engedélynek az adminisztratív jellegű rögzítése valósult meg csak a ... rendszerben.
- [38] A gyakorlat az, hogy az írásbeli rögzítés előtt a felek előzetesen egyeztetnek, de az engedély csak a ... rögzítéssel válik megadottá. Az elsőfokú bíróság a fentiek megállapításával tévesen értékelte a tanúvallomásokat.
- [39] A szabadságok szóbeli engedélyezése, majd több hónappal későbbi rögzítése lényegében követhetlenné, átláthatatlanná tenné a munkáltató működését.
- [40] Az Mt. 122. § (1) bekezdése értelmében a szabadságot minden esetben a munkáltató adja ki. Ez egy jelentős jognyilatkozat, ugyanis a szabadság a munkavégzési kötelezettség alóli mentesülésnek az egyik jogcíme, vagyis jogszerűen mentesül a munkavállaló a rendelkezésre állási és munkavégzési kötelezettsége aló, ha szabadságon van, továbbá ezáltal válik követhetővé a munkavállaló által igénybe vett szabadság mennyisége is. A szabadságkiadás tehát nem lehet egyenlő egy egyszerű szóbeli, utóbb követhetetlen, előre több hónapra szóló egyeztetéssel, ezért kötötte az alperes írásbeli engedélyhez a nyilatkozatot.
- [41] Az igazolatlan távolléttel összefüggésben utalt az alperes az Mt. 52. § (1) bekezdés a) - c) pontja szerinti rendelkezésre állási és munkavégzési kötelezettségekre. 2018. szeptember 14., 17. és 24. napján a felperes igazolatlanul volt távol munkahelyétől. A konkrét szabadságnapokat illetően **D... A...** már pontosan nem emlékezett (... sorszámú jegyzőkönyv ... oldal ... bekezdés).
- [42] **D... A...** tanúvallomásából valójában az állapítható meg, hogy a felperes 2018. nyarán nem is jelölte meg konkrétan, napokra pontosan a szabadságigényét, csak a kirándulás időtartamáról beszéltek.

D... A... nem tudta tehát azt, hogy a felperes a kirándulás előtt és után hány munkanapot kíván még szabadságon lenni. A munkáltatónak nem is volt arról tudomása, hogy a felperes milyen időtartamban kíván szabadságon lenni, erről csupán 2018. szeptember 13-án értesült.

- [43] Téves az a jogerős ítéleti megállapítás, miszerint a felperes 2018. szeptember 14-én annak tudatában kezdte meg szabadságát, hogy azt a munkáltató részére engedélyezte, illetve nem vonta azt vissza. Ez nem felel meg a valóságnak, ennek ellentmond a felperes és **Sz... G...** közötti 2018. szeptember 17-ei e-mail váltás, amely a peres iratok részét képezi a felperes csatolása alapján.
- [44] Az elsőfokú bíróság tévesen és megalapozatlanul foglalt állást arról, hogy a szabadság szóbeli engedélyezése megtörtént a kirándulás időtartamára, a 2018. szeptember 18. és 23. közötti időszakra. Figyelmén kívül hagyta és ítéletében nem értékelte, hogy a felperes 2018. szeptember 14., 17. és 24. napokról előzetesen, szóban sem egyeztetett senkivel.
- [45] A következőkes ítélezési gyakorlat szerint egyetlen nap igazolatlan távollét is olyan mértékű kötelezettségszegés a munkavállaló részéről, amely a jogviszony megszüntetését eredményezi akár rendkívüli felmondással (Mfv.I.10.735/2013.; BH+2015.1.37.).
- [46] A jogerős ítélet tévesen értelmezte a Kollektív Szerződés rendelkezéseit. Az nem írja elő, hogy az éves szabadság első felét kell a munkavállalói igény szerint kiadni, az 50 %-os szabály az egész éves szabadságkeretre értendő, vagyis a munkavállaló nem volt elzárva attól, hogy az év hátralevő részében (szeptember hónapot követően) még a kívánsága szerint kapjon szabadságot. Ezen kérdés megítélésénél a bíróságok nem vették figyelembe azt, hogy a felperes 2018-ban több hónapig táppénzen volt, szabadsága ezért torlódott fel.
- [47] Az utasítás megtagadásával a felperes rendelkezésre állási kötelezettségét sértette meg.
- [48] Téves az eljáró bíróságok megállapítása, miszerint a jogszerűen engedélyezett szabadságot **Sz... G...** visszavonta, és ennek jogellenessége folytán a felperes eljárása jogszerű. A felperes 2018. szeptember 14. és 24. között nem jelent meg a munkahelyén, ami az Mt. 54. § (3) bekezdésébe ütköző.
- [49] A felmondás időszerűsége (okszerűsége) és a munkáltató magatartása tekintetében arra hivatkozott az alperes, hogy a távollét utolsó napja 2018. szeptember 24-e volt. Ehhez képest az október 19-én közölt felmondás időben nem különül el olyan mértékben a kötelezettségszegés utolsó napjától, hogy az időmúlás okszerűtlenné tenné a felmondást.
- [50] A felperes munkaviszonyát az alperes 26 nappal később szüntette meg felmondással egy olyan kötelezettségszegésre alapozva, amely miatt azonnali hatályú felmondásnak is helye lehetett. Ehhez mérten a kötelezettségszegés és a felmondási jog gyakorlása között nem tekinthető lazának az időbeli kapcsolat.
- [51] Jelen esetben a felperessel szemben azért ingott meg a munkáltatói bizalom, mert joggal merült fel benne kétely ilyen súlyos kötelezettségszegést követően. Kérdés volt, hogy a jövőben a munkáltató alappal bízhat-e abban, hogy a felperes az utasításait maradéktalanul követi, nem helyezkedik szembe vele más esetben is, nem helyezi az egyéni érdekeit a munkáltató érdeke elébe, nem megy-e máskor is önkényesen szabadságra a munkáltató utasítása ellenében, és be fogja-e tartani a munkáltató belső szabályait.
- [52] **Sz... G...** nem engedélyezte a szabadságot, mert 3 hónap keresőképtelen állomány után szeretne volna, ha a felgyülemlett munkát a felperes elvégzi. Ennek fényében érthető, hogy feladatokat kapott a felperes a kirándulásról való visszaérkezése után.
- [53] Alperes álláspontja szerint az elsőfokú ítéletnek a felmondás okszerűségére vonatkozó megállapítása az Mt. 64. § (2) bekezdésébe ütközik.

- [54] A felperes felülvizsgálati ellenkérelme a jogerős ítélet hatályában fenntartására és az alperes perköltségben való marasztalására irányult.

A Kúria döntése és jogi indokai

- [55] A felülvizsgálati kérelem megalapozott.
- [56] A felülvizsgálati eljárásban is irányadó tényállás szerint 2018. I. félévében a szabadság engedélyezésére jogosult vezető **D... A...** volt. Ezen minőségében - ítéleti bizonyossággal megállapíthatóan - lehetővé tette a felperes számára a szakszervezet által szervezett **é...-o...i** körút idejére a szabadság igénybevételét. Ez a 2018. szeptember 18-ától 23-áig terjedő időszakot jelentette. Arra vonatkozóan nem merült fel adat, hogy a felek további szabadnapok pontos kiadásában is megállapodtak volna az utazást megelőző két hónappal korábban, (**D... A...** 7.M.58/2019/... számú jegyzőkönyvbe foglalt tanúvallomása).
- [57] A felperes betegsége miatt nem tudott a ... rendszerbe lépni, ahol a szabadság kiadását írásban rögzítették. Ennek hiányában is megállapítható, hogy 2018. szeptember 18-a és 23-a közötti időre a munkáltató képviselőjében eljárva, az arra korábban jogosult **D... A...** szabadságot adott (Mt. 122. §), a további 3 nap (szeptember 14., szeptember 17. és szeptember 24.) azonban nem tekinthető olyanoknak, amelynek kivételére a felperes engedélyt kapott volna.
- [58] A szabadság kivételének időpontjában az annak kiadására jogosult vezető **Sz... G...** volt, aki határozatlan tagadta, hogy a felperes részére a szabadságot engedélyezte volna, és ezt a felperes nem tudta cáfolni.
- [59] A felperes tisztában volt azzal, hogy részére a szabadság kiadását a korábbi vezető engedélyezte, de kizárólag az **o...i** körútra, illetve tudta, hogy utóbb **Sz... G...** azt is megtagadta. A kérelem 2018. szeptember 14-ei munkáltatói elutasítását követően, szeptember 17-én a felperes e-mailben ismételten kérte az engedély kiadását közölve, hogy ennek hiányában is részt fog venni az utazáson. **Sz... G...** a szabadságot továbbra sem engedélyezte.
- [60] A felperes részére a korábbi vezető a körút időtartamára biztosította a szabadságot, három napot azonban bizonyítotlanul igazolatlanul volt távol(Mt.52.§ (1) bekezdés), a munkáltató utasítását megtagadva, azzal tudatosan szembehelyezkedve utazott el, ezen magatartása pedig alapot adott a bizalomvesztéssel indokolt munkáltatói felmondás kiadására. Következetes az ítélkezési gyakorlat, miszerint egy nap igazolatlan távollét akár azonnali hatályú felmondás alapjául szolgálhat. Erre tekintettel a szabadság kiadása megtagadásának indokoltsága vagy célszerűsége vizsgálatára a perben nem volt szükség.
- [61] A munkáltató utasításával tudatosan szembehelyezkedő, munkából engedély nélkül távol maradó munkavállalóval szemben, erre alapítottan kiadott munkáltatói felmondást nem teszi okszerűtlenné, hogy a kötelezettségszegést követően nem nyomban, hanem 30 napon belül kézbesítik.
- [62] A kifejtettekre tekintettel a Kúria a jogerős ítéletet hatályon kívül helyezte, az elsőfokú bíróság ítéletét megváltoztatta, és a keresetet elutasította a Pp. 424. § (3) bekezdésére figyelemmel.

Záró rész

- [63] A Kúria a pervesztes felperest a Pp. 83. § (1) bekezdés alapján kötelezte perköltség viselésére.

- [64] A felperes munkavállalói költségkedvezményére tekintettel az első-, másodfokú és felülvizsgálati eljárási illeték az államot terheli.
- [65] A Kúria a felülvizsgálati kérelmet tárgyaláson bírálta el.
- [66] Az ítélet ellen a Pp. 407. § (1) bekezdés d) pontja értelmében nincs helye felülvizsgálatnak.

, 2020. szeptember 9.

Dr. Hajdu Edit s. k. a tanács elnöke, Dr. Mészárosné dr. Szabó Zsuzsanna s. k. előadó bíró,
. Tánczos Rita s. k. bíró